

ח א מ"י פ"ג מה' שנים
הכלה ו' ושי' בשנתה פנה
עשין פ' טושי' ח"מ פ' קט
ספין כ' ו' ק' ספין כ' :

רבינו גרשום

בתיאש מן המון שקבעו
לז' כ"י ולא גדרה ונתחברו
הדברים בדרם הרי זה קידש
ועשונו שריפה בכלאי הכרם
כדכתיב פ' קדש המלאה
ורדשי' לה (חולין קט"ו) פ'
חוקר אש ואותו בעל מחיצה
חייב באחריות ודעוני' של
הז' שנוספדו ודכתיב ושלם
דמית' השתא כיון דאיתכח
הדאי מחיצה דמית' כותל
הוא דרפ"ל לה פתחיה הכרם
דייקא מתני' טעמא דרצו
שנייה לעשות מחיצה משום
הכי בונין אותה באמצע שנייה
ביתא דא רצו שיהא
לכנות ביתא אחד ורצה
ואחר אתו ורצה אין מחיצין
אותו שניה ורצה לכנות
חלקו בעל ביתא ודאלי
ראין כופין אותו לכנות ש"מ
שהו העמכב רוצה כחצר
חבירו אתו חזק רוצה את
שמה חזק: ומקשה מאן
לימא לן דהא מחיצה דמית'
גורא דאיתא למידק דקאמרת
הדיוק רוצה לאו שמה חזק
אימא מאי מחיצה דמית'
פלוגתא: חלקה שנתרצו
לעשות חלקה: ודכתיב וירש
למית' ונתחפין שרצו לחלק
חבירי' בונין את הכותל
באמצע: ואידך הכי כיון
דנתרצו לחלק את זה מעכב
שאני ורצה לעשות עמו
הכותל הואיל דמקדיתו זה
על זה שלא שישמש הא'
ביתא חבירו (דיון כופין אותו
ובנין את הכותל באמצע
בעל כרחו משום דהיוק רוצה
[ו]לימא פ' מסכתא דמית' ורצה
הוי חזק: ומתרה ליה א'
הכי דפלוגתא הוי אמאי קני
שרצו לעשות מחיצה שרצו
לחצות מיניה ליה: אלא מאי
גורא: אמאי קניו חו כופין
את הכותל: ודא כל לשון
משהו חזק קדשה הוא: וכיון
דהיוש שרצו לעשות מחיצה
היינו כותל בונין אותו מיכתי
ליה ולא איצטרך למית'
כותל: ואכתי דהוי רוצה שמה
חזק: ונתרצו ליה לעולם
מחיצה ודאלי: ודקדש לך בונין
אותו מיכתי ליה משום חזק
איצטרך למית' כותל דא
חזק בונין אותו חזק אמאי
במסיפא בעלמא סני: מחיצה
קניא ערמי שקורין כל"ע
פליפסי: קמ"ל כותל: ודכתיב
לעולם דאמיתא דמחיצה
גורא הוא וכדכתיב: דהוי
רצו לאו שמה חזק: בונין
את הכותל באמצע שישמש
אכתי דאיתא דאמאי גורא
כ' יא' גורא א' כ' שלמא א'
אמאי מאי מחיצה פלוגתא
משהו איצטרך למית' בונין
את הכותל דא כל כותל
הוי דאיתרצו לאדרי כותל
והאי דקדש באמצע דהוי
לחצות למית' ודאלי
דקאמרת פלוגתא: אלא אב
דאיצטרך למית' כותל קני
באמצע ולא משום דקאמ'
א' אמאי דהוי מחיצה גורא
היא בשלמא כותל לא כותל
או משום דהוי לעשות
סיספס ליה לגופיה איצטרך
אלא דהוי באמצע מית'
הוא דכתיב ונתחפין ביתו
בתיא חצר ורצו לעשות גורא
פשיטא דבאמצע בונין אותו
והשתא לא מצי למימר אב
דאיצטרך למית' כותל קני
באמצע משום דכותל קני
באמצע: אלא דאמאי מסיפס
בדאלי לא איצטרך באמצע
אלא לעולם דבאמאי שמה
פלוגתא חזק רוצה שמה
חזק: לעולם אמאי לך מחיצה
גורא דקדש קניא לך באמצע
לפה ל' (לא) צריכי דודא לא
מית' דהוא דאמאי בעלמא עסקין

נתיאש הימנה ולא גדרה. דוקא נתיאש אבל לא נתיאש ועוסק
כל שעה לגדור אע"פ שהוסף מאתם מותר כדמין
במסכת נגלים (פ"ה מ"ו) הרוצה ירק צכרס ואמר כשאגיע לשם
אלקטנו הוסף מאתם מותר לכשאחזור אלקטנו הוסף מאתם
אסור אלמא כשהוא ממזר אחר
לקטנו אפילו הוסף מאתם מותר
והטעם ש' לפדס משום דכתיב
(דברים כג) לא תורע כרמך כללים
דומיל דוריעה דנחל ליה:

וחייב באחריותו. אע"ג דהזק
שאלו ניכר לא שמה חזק
(גמ' נ"ג) גורא לר"י דהאי חזק
ניכר שהרי ניכר הוא שהוא כללים
הכי בונין אותה באמצע שנייה
ביתא דא רצו שיהא
לכנות ביתא אחד ורצה
ואחר אתו ורצה אין מחיצין
אותו שניה ורצה לכנות
חלקו בעל ביתא ודאלי
ראין כופין אותו לכנות ש"מ
שהו העמכב רוצה כחצר
חבירו אתו חזק רוצה את
שמה חזק: ומקשה מאן
לימא לן דהא מחיצה דמית'
גורא דאיתא למידק דקאמרת
הדיוק רוצה לאו שמה חזק
אימא מאי מחיצה דמית'
פלוגתא: חלקה שנתרצו
לעשות חלקה: ודכתיב וירש
למית' ונתחפין שרצו לחלק
חבירי' בונין את הכותל
באמצע: ואידך הכי כיון
דנתרצו לחלק את זה מעכב
שאני ורצה לעשות עמו
הכותל הואיל דמקדיתו זה
על זה שלא שישמש הא'
ביתא חבירו (דיון כופין אותו
ובנין את הכותל באמצע
בעל כרחו משום דהיוק רוצה
[ו]לימא פ' מסכתא דמית' ורצה
הוי חזק: ומתרה ליה א'
הכי דפלוגתא הוי אמאי קני
שרצו לעשות מחיצה שרצו
לחצות מיניה ליה: אלא מאי
גורא: אמאי קניו חו כופין
את הכותל: ודא כל לשון
משהו חזק קדשה הוא: וכיון
דהיוש שרצו לעשות מחיצה
היינו כותל בונין אותו מיכתי
ליה ולא איצטרך למית'
כותל: ואכתי דהוי רוצה שמה
חזק: ונתרצו ליה לעולם
מחיצה ודאלי: ודקדש לך בונין
אותו מיכתי ליה משום חזק
איצטרך למית' כותל דא
חזק בונין אותו חזק אמאי
במסיפא בעלמא סני: מחיצה
קניא ערמי שקורין כל"ע
פליפסי: קמ"ל כותל: ודכתיב
לעולם דאמיתא דמחיצה
גורא הוא וכדכתיב: דהוי
רצו לאו שמה חזק: בונין
את הכותל באמצע שישמש
אכתי דאיתא דאמאי גורא
כ' יא' גורא א' כ' שלמא א'
אמאי מאי מחיצה פלוגתא
משהו איצטרך למית' בונין
את הכותל דא כל כותל
הוי דאיתרצו לאדרי כותל
והאי דקדש באמצע דהוי
לחצות למית' ודאלי
דקאמרת פלוגתא: אלא אב
דאיצטרך למית' כותל קני
באמצע ולא משום דקאמ'
א' אמאי דהוי מחיצה גורא
היא בשלמא כותל לא כותל
או משום דהוי לעשות
סיספס ליה לגופיה איצטרך
אלא דהוי באמצע מית'
הוא דכתיב ונתחפין ביתו
בתיא חצר ורצו לעשות גורא
פשיטא דבאמצע בונין אותו
והשתא לא מצי למימר אב
דאיצטרך למית' כותל קני
באמצע משום דכותל קני
באמצע: אלא דאמאי מסיפס
בדאלי לא איצטרך באמצע
אלא לעולם דבאמאי שמה
פלוגתא חזק רוצה שמה
חזק: לעולם אמאי לך מחיצה
גורא דקדש קניא לך באמצע
לפה ל' (לא) צריכי דודא לא
מית' דהוא דאמאי בעלמא עסקין

נתיאש הימנה ולא גדרה ה"ז קידש וחייב
באחריות' (ב) טעמא דרצו הא לא רצו אין
מחייבין אותו אלמא (ב) חזק ראה לאו שמה
חזק ואימא (ב) מחיצה פלוגתא כדכתיב ויתיה
מחצת העדה וכיון דרצו בונין את הכותל בעל
כרחו אלמא (ב) חזק ראה שמה חזק אי הכי
האי שרצו לעשות מחיצה שרצו לחצות מבעי
ליה אלא מאי גורא בונין את הכותל בונין
אותו מבעי ליה אי תנא אותו הוה אמינא
במסיפס בעלמא קמ"ל כותל: בונין את הכותל
באמצע וכו': פשיטא לא צריכא דקדים חד
ורציה לחבירה מהו דתימא מצי א"ל כי
איתרצאי לך באורא בתשמישתא לא איתרצאי
לך קמ"ל והיוק ראה לאו שמה חזק (ב) חזק
גינה כותל כופין וחולקין חלונות דרב (ב) חזק
ת"ש וכן בגינה גינה שאני כדר' אבא (ב) דאמר
ר' אבא אמר רב הונא אמר רב אסור לאדם
לעמוד בשדה חבירו בשעה שהיא עומדת
בקמותיה והא וכן קתני אגיל וגוית ת"ש כותל
הצר שנפל מחייבין אותו לכנות עד ד' אמות
נפל שאני ודקארי' לה מאי קארי' לה סיפא
איצטריכא ליה מד' אמות ולמעלה אין מחייבין
אותו ת"ש כופין אותו לכנות בית שער ודלת
לחצר ש"מ חזק ראה שמה חזק חזקא
דכתיב שאני ודחיד ד' ת"ש אין חולקין את
החצר עד שיהא בה ד' אמות לזה וד' אמות
לזה הא יש בה כדי לזה וכדי לזה חולקין מאי
לאו בכותל לא במסיפס בעלמא תא שמע
"החלונות בין מלמעלה בין מלמטה ובין
מכנגדן ד' אמות ותני עלה מלמעלה כדי
שלא יציץ ויראה מלמעלה כדי שלא יעמוד
ויראה מכנגדן כדי שלא יאפיל חזקא רבית
שאני תא שמע דאמר רב נחמן אמר
שמואל ג' הסמוך לחצר חבירו עושין לו
מעקה גבוה ד' אמות שאני התם דאמר ליה
בעל החצר לבעל הגג לדידי קביעה ליה
(ו) תשמיש לדידי לא קביעה לך תשמישתך
ולא ידענא כהי עידנא סליקא ואתיה
דאצטונע

השותפין הבונה כותל בחצר כנגד חלונותיו של חבירו זין מלמעלה
וכי' אם הכותל גבוה יותר מן החלונות נצרך להגביה למעלה מהן
ד"א כדמפרש ואולי כי שלא יסמך על כותלו וישמח ויראה
בחלונותיו של חבירו: בין מלמטה. אם הכותל נמוך מן החלונות
נצרך להשפיל מהם ד"א כדי שלא יעמוד על עובי כותלו ויראה:
ומכנגדן. נצרך להרמיק את הכותל מן החלונות ד' אמות כדי שלא
יאפיל: חזקא רבית שאני. שאדם עושה בנינו דברי הלשון:
מעקה גבוה ארבע אמות. כדי שלא יראה בחצר חבירו כשהוא
משמש בגגו: ולא ידענא כהי עידנא דקא אסיס. להשתמש בגגו:
דאצטונע

השותפין הבונה כותל בחצר כנגד חלונותיו של חבירו זין מלמעלה
וכי' אם הכותל גבוה יותר מן החלונות נצרך להגביה למעלה מהן
ד"א כדמפרש ואולי כי שלא יסמך על כותלו וישמח ויראה
בחלונותיו של חבירו: בין מלמטה. אם הכותל נמוך מן החלונות
נצרך להשפיל מהם ד"א כדי שלא יעמוד על עובי כותלו ויראה:
ומכנגדן. נצרך להרמיק את הכותל מן החלונות ד' אמות כדי שלא
יאפיל: חזקא רבית שאני. שאדם עושה בנינו דברי הלשון:
מעקה גבוה ארבע אמות. כדי שלא יראה בחצר חבירו כשהוא
משמש בגגו: ולא ידענא כהי עידנא דקא אסיס. להשתמש בגגו:
דאצטונע

השותפין הבונה כותל בחצר כנגד חלונותיו של חבירו זין מלמעלה
וכי' אם הכותל גבוה יותר מן החלונות נצרך להגביה למעלה מהן
ד"א כדמפרש ואולי כי שלא יסמך על כותלו וישמח ויראה
בחלונותיו של חבירו: בין מלמטה. אם הכותל נמוך מן החלונות
נצרך להשפיל מהם ד"א כדי שלא יעמוד על עובי כותלו ויראה:
ומכנגדן. נצרך להרמיק את הכותל מן החלונות ד' אמות כדי שלא
יאפיל: חזקא רבית שאני. שאדם עושה בנינו דברי הלשון:
מעקה גבוה ארבע אמות. כדי שלא יראה בחצר חבירו כשהוא
משמש בגגו: ולא ידענא כהי עידנא דקא אסיס. להשתמש בגגו:
דאצטונע

רבינו גרשום (המשך)
עד שיהא גבוה דלא פצי
איש לאסכולין דין חליתו
עד שיהא גבוה ד' אמות אלמא
משום חזק הוא: ומשני
דהכיב דנפל שאני הואיל דהוי
מעיקרא הכותל בדין הוא
דמחייבין אותו ד' אמות
דפתח פון לא מצי למיכתי
דהכי שמה מחיצה אבל גבי
מתני' שלא היה מלמעלה מחיצה
אין מחייבין המעכב: ודקארי'
לה אמאי קארי' לה כלל
המקשה שהיה מקשה קדשי' זו
אמאי קארי' לה: וכי לא היה
ידוע דהיה דנפל שאני ומה
ראה להקשות: ומשני לעולם
משום קדשי' מיתתין לה
משום דאמאי כספא איצטרך

רבינו גרשום (המשך)
עד שיהא גבוה דלא פצי
איש לאסכולין דין חליתו
עד שיהא גבוה ד' אמות אלמא
משום חזק הוא: ומשני
דהכיב דנפל שאני הואיל דהוי
מעיקרא הכותל בדין הוא
דמחייבין אותו ד' אמות
דפתח פון לא מצי למיכתי
דהכי שמה מחיצה אבל גבי
מתני' שלא היה מלמעלה מחיצה
אין מחייבין המעכב: ודקארי'
לה אמאי קארי' לה כלל
המקשה שהיה מקשה קדשי' זו
אמאי קארי' לה: וכי לא היה
ידוע דהיה דנפל שאני ומה
ראה להקשות: ומשני לעולם
משום קדשי' מיתתין לה
משום דאמאי כספא איצטרך

רבינו גרשום (המשך)
עד שיהא גבוה דלא פצי
איש לאסכולין דין חליתו
עד שיהא גבוה ד' אמות אלמא
משום חזק הוא: ומשני
דהכיב דנפל שאני הואיל דהוי
מעיקרא הכותל בדין הוא
דמחייבין אותו ד' אמות
דפתח פון לא מצי למיכתי
דהכי שמה מחיצה אבל גבי
מתני' שלא היה מלמעלה מחיצה
אין מחייבין המעכב: ודקארי'
לה אמאי קארי' לה כלל
המקשה שהיה מקשה קדשי' זו
אמאי קארי' לה: וכי לא היה
ידוע דהיה דנפל שאני ומה
ראה להקשות: ומשני לעולם
משום קדשי' מיתתין לה
משום דאמאי כספא איצטרך